

Győri Ítéltábla

Az ügy száma:

Pf.I.20.102/2025/3.

A felperes:

Felperes1 (cím1)

A felperes jogi képviselője:

Ügyvédi Iroda1

(cím3, ügyintéző: ügyvéd1)

Az alperes:

Alperes1

(Cím2)

Az alperes képviselője:

Ügyvédi Iroda2

(cím9, ügyintéző: ügyvéd2)

A per tárgya:

sajtóhelyreigazítás

Az elsőfokú bíróság neve és fellebbezéssel támadott határozatának száma:

Székesfehérvári Törvényszék 15.P.20.100/2025/3.

A fellebbezést előterjesztő fél és a fellebbezés sorszáma:

felperes, 4.

Í t é l e t

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezett rendelkezését megváltoztatja és az alperes kiadója, a Társaság1 (Cím8) által a felperesnek tizenöt napon belül megfizetendő elsőfokú perköltség összegét 1.238.250 (egymillió-kettőszázharmincnyolcezer-kettőszázötven) forintra felemeli.

Kötelezi az alperes kiadóját, a cég1 Zrt.ot (cím8), hogy tizenöt napon belül fizessen meg a felperesnek 405.892 (négy százötven nyolcszáz kilencvenkettő) forint másodfokú perköltséget.

Kötelezi az alperest, hogy az államnak az állami adó- és vámhatóság 10032000-01070044-09060018 illetékbevételei számlájára a jelen ítélet meghozatalától számított 60 napon belül 77.106 (Hetvenhétezer-százhat) forint feljegyzett fellebbezési eljárási illetéket.

Tájékoztatja a bíróság az alperest, hogy az illeték megfizetése során a jelen bíróság megnevezését, a bírósági ügyszámot, valamint a fizetésre kötelezett adóazonosító jelét közleményként fel kell tüntetni.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

[1] A felperes kereseti kérelmében sajtóhelyreigazítás közzétételére kérte az alperest kötelezését. Kérte a bíróságot arra, hogy kötelezze az alperes tartalomszolgáltatóját (kiadóját) a cég1 Zrt.ot perköltsége megfizetésére.

[2] Keresetlevele mellékleteként csatolta a felperes 2025. március 25-én kelt, alábbi tartalmú nyilatkozatát:

[3] „Alulírott Felperes1 (születési név: Felperes1, születési hely, idő: születési dátum1, anyja neve: név1, lakcím: cím1) ezennel akként nyilatkozom, hogy az általam az Ügyvédi Iroda1ból (cím3) személyiségi jogi és sajtóhelyreigazítási perekben történő képviselő ellátására 2025. március 7. napján kötött megbízási szerződés szerint az Ügyvédi Iroda1 által ellátott jogi szolgáltatások ellenértéke (beleértve a város1 közigazgatási határain túl, a bírósági tárgyalásokra történő utazás idejét is) óradíj alapú, melynek mértéke 160 EUR/óra + ÁFA, amely forintban kerül felszámításra az egyes peres eljárásokban a

helyreigazítási kérelem elküldése, vagy a keresetlevél benyújtása napján érvényes hivatalos MNB EUR/HUF devizaárfolyam alapján.”

[4] Perköltségként a peres eljárást megelőzően kifejtett tevékenység (helyreigazítás iránti kérelem, keresetlevél megszerkesztése, a felperes és jogi képviselője által folytatott egyeztetések) 12 munkaóra, a tárgyalásra való felkészüléssel és megjelenéssel 2 munkaóra, illetőleg az utazással eltöltött időre 1 munkaóra felszámításával, mindösszesen 15 munkaóra időtartamra, 160 euró/óradíj figyelembevételével, 399,55 HUF/EUR árfolyamon számítva 958.920 forint + ÁFA összeget, valamint 4.625 forint útiköltséget érvényesített.

[5] Arra figyelemmel, hogy az alperes sem írásbeli ellenkérelmet nem nyújtott be, sem a tárgyaláson nem jelent meg, az elsőfokú bíróság a keresetet a Pp. 497. § (4) bekezdése alapján nem vitatottnak tekintette, és az abban foglalt tartalommal marasztaló ítéletet hozott. A perköltség kapcsán kifejtette az elsőfokú bíróság, hogy a Pp. 499. § (1) bekezdésében foglaltak alapján, miután alperesi sajtószervnek nincs perbeli jogképessége, a perköltség megfizetésére a sajtótermékért szerkesztői felelősséget viselő jogi személy kiadót kötelezte a Pp. 82. § (1) és 83. § (1) bekezdésében foglaltakra figyelemmel. A felperes által 17 óra munka és 399,55 forintos euró árfolyam alapján bruttó 81.190 forintos óradíj elszámolásával előterjesztett 1.380.230 forintos munkadíj iránti igényét a bíróság kirívóan eltúlzottnak és a józan ésszel ellentétesnek minősítette, ezért azt 5 munkaórára és 40.000 forint + ÁFA óradíjra mérsékelte. Ezzel összefüggésben rámutatott az elsőfokú bíróság, hogy a felperes a sérelmezett cikket legalább 19 darab megyei online újsággal szemben előterjesztette ugyanazon sablon beadvány szerint, így felperesnek csak egy alkalommal kellett a keresetlevelet összeállítania, majd azt az összes online újsággal szemben benyújtania, azaz ezen munkamennyiség mellett kirívóan eltúlzott az igényelt munkadíj.

[6] Az ítélet ellen a felperes fellebbezett; annak megváltoztatását akként kérte, hogy az ítéltábla kötelezze az alperes kiadóját az elsőfokú ítéletben megállapított perköltségen túl további a 704.920 forint + ÁFA, azaz bruttó 963.828 forint megfizetésére. Kérte továbbá az alperes másodfokú perköltség megfizetésére kötelezését a keresetlevélhez csatolt ügyvédi munkadíj mértékére vonatkozó nyilatkozat szerint 160 EUR/óra díj és 5 munkaóra figyelembevételével bruttó 1016 Eurónak megfelelő, 399,55 forint/euró MNB hivatalos árfolyam alapulvételével 405.943 forint ügyvédi munkadíj megállapítását kérte.

[7] Fellebbezését azzal indokolta, hogy az elsőfokú ítélet döntése sérti a Pp. 81. § (2) bekezdését és azon megállapítása, miszerint a felperes által felszámított ügyvédi munkadíj eltúlzott és a józan ésszel ellentétes, mind a felszámított órák száma, mind az óradíj tekintetében nem elégíti ki a jogszabályi követelményeket.

[8] Hivatkozott a 17/2024. (XII. 9.) IM rendelet (továbbiakban: R.) 4. § (2) bekezdésére, melynek értelmében a keresetlevél megírására és az azt megelőző ügyvédi tevékenységre felszámított 12 munkaórát a bíróság nem mérsékelhetette volna a hatodára, csak legfeljebb 6 órára, továbbá a felperes által mindösszesen felszámított 15 munkaórát sem mérsékelhetette volna a harmadára, azaz 5 munkaórára. Mindezek alapján az elsőfokú ítélete súlyosan sérti a R. 2. § (1) bekezdését, valamint a 4. § (1), (2) bekezdését.

[9] Hangsúlyozta ugyanakkor a felperes, hogy a teljes felszámított 12 munkaóra indokolt volt, azt a bíróság 50 %-ra sem mérsékelhette volna. Sérelmezte a felperes, hogy az elsőfokú bíróság nem választotta szét a munkaórák számának, illetve az egy munkaóra felszámított munkadíj összege mérséklésének indokolását. A felperes hivatkozott a bírói gyakorlatra, mely szerint a korábban eljáró bíróságok álláspontja szerint a 160 euró + Áfa óradíj nem minősül eltúlzottnak (Kúria Pfv.IV.21.245/2024/5., Pfv.IV.21.251/2024/6., Pfv.IV.21.245/2024/5. és Pfv.IV.21.258/2024/6. számú döntések). Ezen precedensképes kúriai döntésektől az elsőfokú bíróság csak akkor térhetett volna el, ha azt részletesen indokolja, ez azonban elmaradt, ezért az sérti a Pp. 346. § (5) bekezdését is.

[10] Ugyanezen határozatokra hivatkozással sérelmezte a felperes azt, hogy az elsőfokú bíróság a ráfordított munka mennyisége tekintetében is eltért a korábbi döntésektől annak részletes indokolása nélkül. Tévesnek és jogszabálysértőnek minősítette a 19 azonos tárgyú per indítására történő hivatkozást is. Hangsúlyozta a felperes, hogy a jelen perben terjedelmes keresetlevelet nyújtott be, azt megelőzően helyreigazító közleményt juttatott el az alperes szerkesztőségéhez, a felperesi képviselő a felperessel személyes egyeztetést folytatott, majd a perfelvételi és érdemi tárgyaláson ellátta a felperes képviseletét. A felperes álláspontja szerint az elsőfokú bíróságnak mindezen tevékenységeket egyesével kellett volna értékelni és megállapítania, hogy mely tevékenység tekintetében mennyi munkaórát tart indokoltnak. Hangsúlyozta a felperes a Kúria döntésére is figyelemmel, hogy az ügyvédi tevékenység nem szűkíthető le a bíróságon töltött időre és a munkabér nem az ügyvéd nettó jövedelme.

[11] Hivatkozott a többi, hasonló tárgyú 18 perre, melyek esetében az eljáró törvényszékek megállapították, hogy a „tükörperek” indítása nem indokolja a felperes által felszámított ügyvédi munkadíj mérséklését. A keresetlevél összeállítása, a jogszabályhelyek megjelölése azonos volt ezen perekben, azonban egyéniesíteni kellett őket és a keresetlevél benyújtását megelőzően is nagy felelősséggel járó munkaterhet rónak a felperesi képviselőre, mivel a határidők pontos betartása, a jogszabályhelyek megfelelő ismerete nélkül egy sajtó-helyreigazítási per nem folytatható le. Más perekben kifejtett tevékenységre tekintettel a jelen perbeli ügyvédi munkadíj mérséklésére jogszabályi lehetőség nincs. Kiemelte a felperes végül a Debreceni Ítéltábla Pf.II.20.363/2024/5. számú döntését, melyet a Kúria Pfv.IV.21.314/2024/8. számú ítéletével hatályában fenntartott.

[12] Az alperes részéről fellebbezési ellenkérelem nem érkezett.

[13] A fellebbezés az alábbiak szerint alapos.

[14] Az ítéltábla mindenekelőtt azt rögzíti, hogy az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 370. § (1) bekezdése alapján a fellebbezési kérelem és a fellebbezési ellenkérelem korlátai között kizárólag az alperest terhelő, a felperes javára megítélt perköltség mértékét illetően bírálhatta felül.

[15] A másodfokú bíróság rögzíti, hogy a R. annak 6. §-a szerint a kihirdetését követő 61. napon, 2025. február 9-én lépett hatályba, ezért jelen, 2025. április 1-jén indult ügyben ezt, és nem a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet rendelkezéseit kell alkalmazni.

[16] A R. 4. § (1) bekezdése szerint az érvényesített joggal összefüggésben nem álló, szükségtelenül vagy aránytalan mértékben felszámított munkadíj összegét a bíróság kérelemre, indokolt esetben – a (2)–(5) bekezdésben meghatározottakra figyelemmel – mérsékelheti. A bíróság döntését részletesen indokolni köteles, tartalmi elemzéssel részletesen alátámasztva, hogy a felszámított munkadíj – figyelemmel a munkadíjban érvényesített általános költségekre, valamint az elvégzett munka mennyiségére és egyedi jellemzőire – mely körülmények alapján nem áll arányban a ténylegesen elvégzett ügyvédi tevékenységgel. Ezen rendelkezés tehát azt teszi lehetővé, hogy a bíróság az érvényesített joggal összefüggésben nem álló, szükségtelenül vagy aránytalan mértékben felszámított munkadíj összegét mérsékelje, de csakis kérelemre és indokolt esetben. Mivel az alperes az elsőfokú eljárásban sem az ügy érdemére irányuló ellenkérelmet, sem a perköltség mérséklésére irányuló hatályos kérelmet nem terjesztett elő, ezért az elsőfokú perköltség mérséklésének nem volt helye. Ezt az értelmezést erősíti a R. [4] preambulum-bekezdése is.

[17] Az elsőfokú bíróságnak így hivatalból nem volt jogszabályi alapja a felszámított ügyvédi munkadíj mérséklésére, ezért a felperes megalapozottan tart igényt az általa 160 euró/óra alapulvételével, helyesen 15 munkaóra (elsőfokú bíróság helytelenül 17 felszámított munkaórát jelölt meg ítéletében) felszámított 958.920 forint + Áfa, azaz mindösszesen 1.217.828 forint elsőfokú perköltség megfizetésére.

[18] Mindezek alapján az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezett rendelkezését a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján megváltoztatta és az alperes kiadója, a Társaság1 által a felperesnek fizetendő elsőfokú perköltség összegét 958.920 forint + ÁFA, azaz mindösszesen 1.217.828 forintba felemelte.

[19] A fellebbezés eredményre vezetett, ezért a Pp. 81. § (1) és (3) bekezdéseire, valamint 83. § (1) bekezdésére figyelemmel kötelezte az alperes kiadóját, a Társaság1-t, hogy a Pp. 344. § (1) bekezdése szerint meghatározott tizenöt nap teljesítési határidőben fizessen meg a felperesnek 319.600 forint + ÁFA, mindösszesen 405.892 forint másodfokú perköltséget. Ez az összeg – tekintettel a R. 2. § (1) bekezdésének a) pontjára és 4. § (1) bekezdésére – a felszámított ügyvédi munkadíjat foglalja magában, melynek mérséklésére alperesi kérelem hiányában szintén nem volt lehetőség.

[20] Az ítéltábla a Pp. 101. § (1) bekezdése alapján kötelezte a másodfokú eljárásban vesztes alperest, hogy az állami adóhatóság illetékbevételi számlájára fizessen meg 77.106 forint feljegyzett fellebbezési eljárási illetéket. Ebben a vonatkozásban felhívja az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 39. § (1) bekezdését, 46. § (1) bekezdését, 59. § (1) bekezdését és 62. § (1) bekezdésének f) pontját.

[21] A másodfokú bíróság a fellebbezést, figyelemmel a Pp. 376. § (1) bekezdésére, tárgyaláson kívül bírálta el.

Győr, 2025. július 8.

Dr. Lezsák József s. k.
k.

Dr. Molnár Andrea s. k.

Dr. Sarmon Hedvig s.

a tanács elnöke/előadó bíró

bíró

bíró